PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

29.11.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Sprzedaż posiłków przeznaczonych do bezpośredniej konsumpcji podlega ewidencjonowaniu na kasie on-line, interpretacja z 7 lipca 2021 r., sygn. DOP7.8101.40.2021.PBD 3

Kwestia ustalenia czy opłata za usługę pośrednictwa handlowego i koordynowania modelu biznesowego stanowi wynagrodzenie z tytułu świadczeń w rozumieniu 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDWB.4010.15.2021.3.KP 4

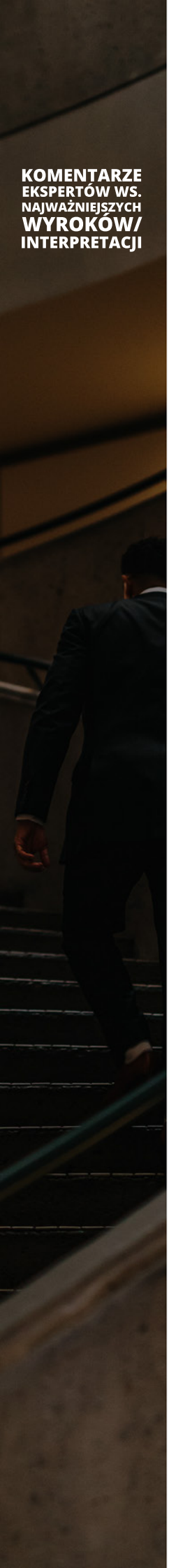

Sprzedaż posiłków przeznaczonych do bezpośredniej konsumpcji podlega ewidencjonowaniu na kasie on-line, interpretacja z 7 lipca 2021 r., sygn. DOP7.8101.40.2021.PBD

7 lipca 2021 r. Szef Krajowej Administracji Skarbowej [dalej: **Szef KAS**] zmienił z urzędu interpretację indywidualną z 22 czerwca 2020 r., w której stwierdził, że ujęciu na kasie on-line nie podlega sprzedaż posiłków nadających się do bezpośredniej konsumpcji. W zmienionej interpretacji z 7 lipca 2021 r. (sygn. DOP7.8101.40.2021.PBD), uznał, że sprzedaż gotowego posiłku nadającego się do bezpośredniej konsumpcji stanowi usługę związaną z wyżywieniem i dlatego podlega ujęciu na kasie on-line.

Przedmiotem ww. interpretacji było ustalenie, czy sprzedaż pieczonych kurczaków, przyprawionych i upieczonych przez pracowników wnioskodawcy, podawanych z lady grzewczej, bez możliwości konsumpcji na terenie sklepu na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, podlega ewidencjonowaniu za pomocą kas on-line.

Zdaniem Szefa KAS, wnioskodawca prowadząc punkt sprzedaży, w którym sprzedawane są wyroby gastronomiczne (kurczak pieczony), tj. dania gotowe podgrzane, świadczy usługi związane z wyżywieniem w stacjonarnych placówkach gastronomicznych. Nie ma w tym przypadku znaczenia fakt, że sklep nie posiada wewnętrznych ani zewnętrznych miejsc przeznaczonych na konsumpcję towarów, że nie ma zatrudnionych kelnerów, kucharzy, pomocy kuchennych i innego personelu przygotowującego pokarmy oraz to, że nie ma też infrastruktury zwykle towarzyszącej restauracji, takiej jak toalety, szatnie.

Organ podatkowy uznał, iż skoro w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, wnioskodawca prowadzi placówkę (sklep), w której sprzedawane są gotowe wyroby gastronomiczne, tj. uprzednio przygotowane do bezpośredniego spożycia kurczaki poddane dalszej obróbce termicznej, to wnioskodawca jest zobowiązany w tej placówce do prowadzenia ewidencji sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych przy użyciu kas on-line.

Komentarz eksperta

Komentowana zmiana interpretacji jest kolejnym sygnałem dla podmiotów działających w szeroko rozumianej branży gastronomicznej, że realizacja obowiązków w zakresie VAT związanych ze sprzedażą gotowych posiłków i dań ulega zmianom z biegiem czasu, przy tym samym brzemieniu przepisów.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż organy podatkowe prezentowały odmienne poglądy w porównaniu z poglądami sądów administracyjnych, w kwestii klasyfikacji, czy dany produkt stanowi danie gotowe, czy też usługę gastronomiczną. Dopiero wydanie interpretacji ogólnej z 24 czerwca 2016 r. przez Ministerstwo Finansów (sygn. PT1.050.3.2016.156) wskazało kierunek, jak należy interpretować usługi gastronomiczne objęte 8% stawką VAT oraz gotowe posiłki i dania, do których sprzedaży ma zastosowanie 5% stawka VAT. Przy tym należy wskazać, że wydana interpretacja ogólna, co do zasady, ograniczyła możliwość zastosowania 5% stawki VAT – do produktów/dań, które po zakupie nie nadają się od razu do bezpośredniego spożycia.

Wspomniana interpretacja indywidualna z 7 lipca 2021 r. wpisuje się w rozumienie gotowych posiłków i dań prezentowane w interpretacji ogólnej. Sprzedawany przez wnioskodawcę kurczak pieczony jest przygotowywany (pieczony, przyprawiany) przez wnioskodawcę i klient może od razu go spożyć, zatem czynności te, w ocenie organu stanowią, że mamy do czynienia z usługą gastronomiczną. W rezultacie skoro usługi gastronomiczne podlegają ujęciu na kasie on-line to wnioskodawca ma obowiązek do ich stosowania.

Poglądy wyrażone w tej interpretacji w kontekście dań gotowych i usług gastronomicznych wpisują się również w stanowisko prezentowane przez sądy administracyjne, por. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z 5 października 2021 r. (sygn. I SA/Gl 495/21). W wyroku tym sąd uznał, że sprzedaż lodów w waflu, które są gotowe do spożycia stanowi usługę związaną z wyżywieniem podlegająca opodatkowaniu VAT 8% stawką VAT. Sąd uzależnił stawkę VAT od opakowania produktu, bowiem gdyby sprzedaż tych samych lodów odbywała się w opakowaniu handlowym można byłoby do nich zastosować 5% stawkę VAT.

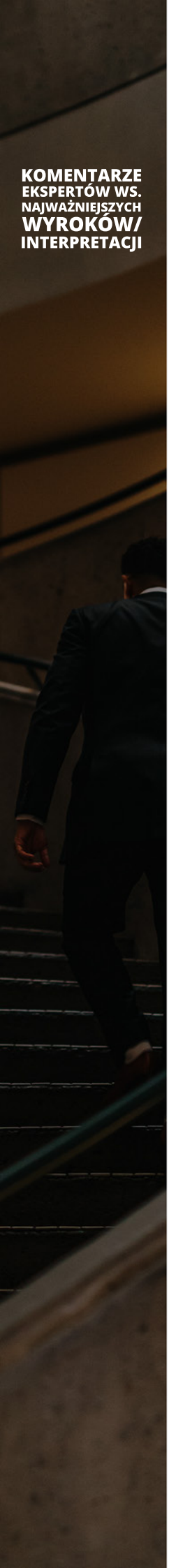

Podsumowując, przy ustaleniu obowiązków podatkowych w zakresie VAT w przypadku sprzedaży dań gotowych, w tym dotyczących kas on-line należy przede wszystkim zastanowić się, nad rodzajem opakowania, w którym sprzedawany jest produkt. Jeżeli klient przed spożyciem produktu musi rozerwać opakowanie, bowiem podany produkt nie nadaje się od razu do spożycia to można zakładać, że będzie on stanowił gotowe danie objęte 5% stawką VAT, które nie podlega ewidencjonowaniu na kasie on-line. Natomiast jeżeli produkt będzie pozbawiony opakowania handlowego lub też można go spożyć od razu po otrzymaniu od sprzedawcy, to należy uznać, iż jest to usługa gastronomiczna objęta 8% stawką VAT, która podlega ujęciu na kasie on-line.

SZYMON RAUT
DORADCA PODATKOWY

Kwestia ustalenia czy opłata za usługę pośrednictwa handlowego i koordynowania modelu biznesowego stanowi wynagrodzenie z tytułu świadczeń w rozumieniu 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDWB.4010.15.2021.3.KP

Przedmiotem wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej była kwestia ustalenia czy wynagrodzenie za usługi pośrednictwa handlowego oraz koordynowania modelu biznesowego świadczone na rzecz polskiej spółki przez zagranicznych kontrahentów podlegają opodatkowaniu podatkiem u źródła.

W treści wniosku spółka wskazała, że prowadzi działalność gospodarczą w branży nowoczesnych technologii w zakresie produkcji i repliki zapisanych na nośnikach DVD i Blu-ray nagrań audio i video, które następnie są sprzedawane odbiorcom w kraju i za granicą. Odbiorcami tych usług są najczęściej licencjobiorcy największych światowych koncernów mediowych zajmujących się produkcją filmów i programów telewizyjnych. Świadczone na rzecz spółki usługi pośrednictwa handlowego polegają na wskazaniu przez licencjodawcę swoim licencjobiorcom, że podmiotem replikującym treści będzie spółka na warunkach cenowych ustalonych pomiędzy spółką a licencjodawcą. Z kolei, usługi koordynowania modelu biznesowego obejmują zarządzanie bazą licencjobiorców (dodawanie nowych licencjobiorców do bazy oraz wykreślanie licencjobiorców z bazy), przekazywanie licencjobiorcom informacji o wstępnych terminach płatności, przyznanie przez licencjodawcę licencjobiorcom dodanym do listy limitu kredytowego.

Dodatkowo, wnioskodawca podkreślił, że na rzecz spółki nie są świadczone takie usługi jak: prezentowanie oferty, reprezentowanie spółki, poszukiwanie możliwości biznesowych, organizacja zleceń, zamówień i sprzedaży, obsługę posprzedażową i obsługę reklamacji, negocjowanie warunków realizacji usług, przekazywanie informacji o swoich działaniach, warunkach rynkowych, cenach, relacjach z klientami, stanie konkurencji.

W ocenie spółki, wynagrodzenie za świadczone na jej rzecz usługi nie jest objęte katalogiem należności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, a w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu podatkiem u źródła.

DKIS uznał stanowisko podatnika za prawidłowe i zgodził się, że wskazane we wniosku usługi nie są usługami wymienionymi w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, ani też usługami podobnymi do tych usług.

Komentarz eksperta

Interpretacja indywidualna dotyczy jednego z wielu problematycznych dla polskich podatników zagadnień w zakresie transgranicznej wypłaty należności. Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT wypłata świadczeń za usługi niematerialne, w szczególności za usługi doradcze, badanie rynku, prawne, reklamowe, zarządzania, przetwarzania danych oraz usługi o podobnym charakterze podlega opodatkowaniu podatkiem u źródła. Organy podatkowe przejawiają tendencję do uwzględnienia w tej kategorii płatności wszelkich świadczeń, którym można przypisać jakiekolwiek cechy wyszczególnionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT usług (np. usług doradczych, reklamowych czy przetwarzania danych).

Taką niekorzystną dla podatników linię interpretacyjną można zaobserwować m.in.

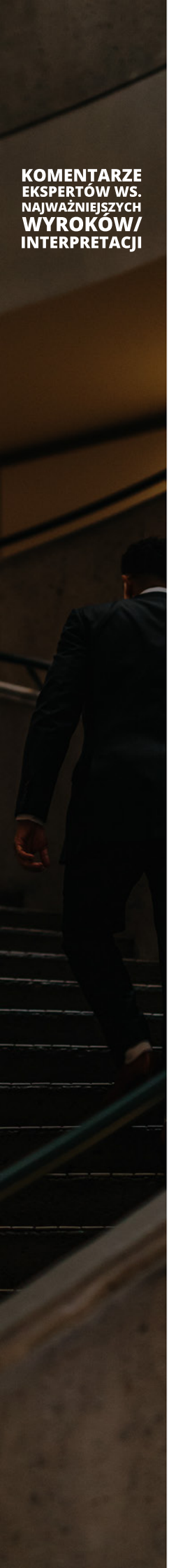

w kontekście należności za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego (tu DKIS twierdzi choćby, że samochody zastępcze, sprzęt IT, dźwigi czy chmura obliczeniowa stanowią urządzenia przemysłowe), usługi ubezpieczeniowe (argumentacja DKIS oparta jest z kolei na kwalifikacji umów ubezpieczenia jako umów o podobnym charakterze do umów gwarancji) czy właśnie usług pośrednictwa w sprzedaży.

W tym ostatnim przypadku, organy podatkowe uznają bowiem, że jeżeli w usługę wpisane jest rozeznanie rynku, promowanie produktów, ich reklama, zachęcanie do ich nabycia czy negocjacje z kontrahentami, to taka usługa pośrednictwa jest usługą o podobnym charakterze do usług doradczych, reklamowych, zarządzania i kontroli czy badania rynku. Podkreślić należy, że linia interpretacyjna organów podatkowych oraz linia orzecznicza sądów administracyjnych jest w tym kontekście niejednolita.

W przeszłości organy podatkowe konsekwentnie twierdziły, że wynagrodzenie za świadczenie usług pośrednictwa w sprzedaży, pośrednictwa handlowego czy pośrednictwa finansowego nie podlega podatkowi u źródła (m.in. interpretacje indywidualne DKIS z: 28 marca 2019 r., sygn. 0114-KDIP-2-1.4010.103.2019.1.KS; 14 stycznia 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4010.369.2018.2.MK; 9 sierpnia 2018 r., sygn. 0114-KDIP-2-1.4010.206.2018.3.AJ czy 29 maja 2017 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.40.2017.1.PW). Jednocześnie, w drugiej połowie 2019 r. DKIS odwrócił linię interpretacyjną i w interpretacjach indywidualnych z: 2 sierpnia 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.186.2019.2.JF; 30 sierpnia 2019 r., sygn. 0114-KDIP-2-1.4010.245.2019.3.MR; 7 lutego 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.474.2019.2.AK oraz 20 kwietnia 2020 r., sygn. IPPB4/4511-1134/15/20-6/S/JK2,zajął przeciwne stanowisko, kwalifikując należności z umów pośrednictwa jako podlegające podatkowi u źródła.

Na poziomie sądów administracyjnym również dostrzec można rozdźwięk w omawianym zakresie (tu warto przytoczyć korzystne dla podatników wyroki: WSA w Warszawie z 9 lipca 2020 r., sygn. III SA/Wa 2603/19 i WSA w Gdańsku z 17 czerwca 2020 r., sygn. I SA/Gd 2106/19 oraz profiskalne wyroki: NSA z 15 grudnia 2020 r., sygn. II FSK 2430/18; WSA w Gorzowie Wlkp. z 20 lutego 2020 r., sygn. I SA/Go 795/19 czy WSA w Poznaniu z 24 stycznia 2020 r., sygn. I SA/Po 909/19).

Z komentowanej interpretacji indywidualnej można wysnuć wniosek, że organy podatkowe nie będą kwestionowały statusu prawnopodatkowego umów pośrednictwa w sprzedaży, pośrednictwa handlowego czy pośrednictwa finansowego (jako podlegających podatkowi u źródła) jedynie wówczas kiedy usługi świadczone na podstawie tych umów nie będą miały pierwiastka usług wyszczególnionych przez ustawodawcę w katalogu z art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, co w praktyce obrotu gospodarczego nie wydaje się być powszechne (trudno bowiem wyobrazić sobie tego rodzaju umowy bez choćby elementu usługi reklamowej, która w tych okolicznościach może polegać na prezentowaniu towarów i usług czy zachęcaniu do ich nabycia).

BARTOSZ PODSKALNY
KONSULTANT PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia wyłączenia części odsetkowej raty leasingowej z kosztów uzyskania przychodów w świetle art. 16 ust. 1 pkt 73, art. 15e ust. 1 pkt 2 i art. 15c ust. 12 ustawy CIT, wyrok NSA z 19 listopada 2021 r., sygn. II FSK 548/19 7

Wydatki poniesione przez inwestora z tytułu jego solidarnej odpowiedzialności z głównym wykonawcą na realizację roszczeń podwykonawców stanowią koszt uzyskania przychodu, wyrok NSA z 19 listopada 2021 r. sygn. II FSK 384/19 7

Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości strat w środkach obrotowych z tytułu wyłudzonych pożyczek w związku z oszustwem polegającym na „kradzieży tożsamości", wyrok WSA w Warszawie z 16 listopada 2021 r., sygn. III SA/WA 906/21 7

Przepis art. 17k ustawy CIT nie znajduje zastosowania do umów subpartycypacji, wyrok WSA w Warszawie z 16 listopada 2021 r., sygn. III SA/WA 1311/21 8

Brak możliwości rozliczenia przez spółkę straty powstałej w wyniku przymusowego umorzenia obligacji banku przez BFG, wyrok WSA w Gliwicach z 16 lipca 2021 r., sygn. I SA/GL 978/21 8

Zasady opodatkowania VAT usług najmu nieruchomości mieszkalnych świadczonych przez spółkę komunalną na rzecz gminy lub bezpośrednio na rzecz mieszkańców w zakresie zaspokajania potrzeb mieszkaniowych mieszkańców, wyrok WSA w Gdańsku z 16 listopada 2021 r., sygn. I SA/GD 909/21 8

Kwestia wyłączenia części odsetkowej raty leasingowej z kosztów uzyskania przychodów w świetle art. 16 ust. 1 pkt 73, art. 15e ust. 1 pkt 2 i art. 15c ust. 12 ustawy CIT, wyrok NSA z 19 listopada 2021 r., sygn. II FSK 548/19

Płacona przez spółkę na rzecz kontrahenta część odsetkowa raty leasingowej, podlega wyłączeniu (w odpowiedniej części) z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 73 ustawy CIT. Natomiast, część odsetkowa raty leasingowej w części niepodlegającej pod ww. wyłączenie, jako wymieniona wprost w katalogu wydatków stanowiących koszty finansowania dłużnego (art. 15c ust. 12 ustawy CIT), podlega ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15c ust. 1 ustawy CIT oraz, jako opłata/należność, poniesiona na rzecz podmiotu powiązanego (kontrahenta), podlega ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15e ust. 1 pkt 2 ustawy CIT. Należy podkreślić, że aby określony wydatek mógł być uznany za koszt podatkowy, w tym za „koszt finansowania dłużnego", o którym mowa w art. 15c ust. 12 ustawy CIT, uprzednio należy dokonać analizy tego wydatku pod kątem art. 16 ust. 1 ustawy CIT.

Analiza ta prowadzi do wniosku, że w przypadku przedmiotowego stanu faktycznego będzie miał zastosowanie art. 16 ust. 1 pkt 73 ustawy CIT. Ponadto, ani w art. 16 ust. 1 pkt 73 ani w art. 15e ust. 1 pkt 2 ustawy CIT nie wskazano żadnych ograniczeń w stosowaniu tych przepisów, jeżeli do wydatków, o których mowa w tych przepisach ma zastosowanie ograniczenie wynikające z innego przepisu ustawy CIT, tj. m.in. z art. 15c ustawy CIT.

Wydatki poniesione przez inwestora z tytułu jego solidarnej odpowiedzialności z głównym wykonawcą na realizację roszczeń podwykonawców stanowią koszt uzyskania przychodu, wyrok NSA z 19 listopada 2021 r. sygn. II FSK 384/19

Inwestor może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów wydatek poniesiony na zapłatę określonych kwot na rzecz podwykonawców w ramach solidarnej odpowiedzialności z generalnym wykonawcą, w części, w jakiej nie zostały one zwrócone w jakikolwiek sposób przez generalnego wykonawcę, nawet wtedy, gdy już zapłacił on (inwestor) wynagrodzenie wykonawcy.

Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości strat w środkach obrotowych z tytułu wyłudzonych pożyczek w związku z oszustwem polegającym na „kradzieży tożsamości", wyrok WSA w Warszawie z 16 listopada 2021 r., sygn. III SA/WA 906/21

Aby uznać, że spółka działa racjonalnie w celu niedopuszczenia do wyłudzenia środków pieniężnych niezbędne jest wykazanie, że już na etapie udzielania pożyczki uczyniła wszystko, aby do wyłudzenia nie doszło.

Biorąc pod uwagę przyjęcie przez spółkę trybu online weryfikacji – należy zaznaczyć jej świadomą i dobrowolną rezygnację z pewnych elementów weryfikacji klienta (w szczególności chodzi tu o osobisty kontakt). Poprzez brak tego kontaktu osobistego z klientem procedura przyjęta przez spółkę jest procedurą ułomną. Spółka powoływała dwa zasadnicze argumenty przemawiające za prawidłowością jej stanowiska: i) weryfikację poprzez wpłatę symbolicznej kwoty przez rachunek bankowy, ii) telefony pod wskazany numer, mające na celu weryfikować należycie pożyczkobiorcę.

W powyższym kontekście należy podkreślić, że jeżeli ktoś dopuszcza się kradzieży danych osobowych, to wiedzą powszechną jest, że może również przedłożyć spółce nieprawdziwy numer telefonu, jak również wiadome jest powszechnie (chociaż niektóre banki już zmieniły procedury w tym zakresie), że można założyć rachunek bankowy w systemie online w przeciągu kilkunastu minut. Dlatego też procedury przyjęte przez spółkę należy uznać za niewystarczające. A zatem spółka nie ma możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości strat w środkach obrotowych z tytułu wyłudzonych pożyczek w związku z oszustwem polegającym na „kradzieży tożsamości".

Przepis art. 17k ustawy CIT nie znajduje zastosowania do umów subpartycypacji, wyrok WSA w Warszawie z 16 listopada 2021 r., sygn. III SA/WA 1311/21

Pomiędzy sekuratyzacją a subpartycypacją istnieją na tyle istotne różnice, że nie można przepisów dotyczących sekuratyzacji stosować przez analogię do subpartycypacji. Zasadnicza różnica sprowadza się do tego, że w ramach sekuratyzacji dochodzi do przeniesienia wierzytelności, podczas gdy w sytuacji subpartycypacji wierzytelność nie zostaje przeniesiona, a subpartycypant nabywa tylko prawo do „strumienia płatności" wynikającej z subpartycypowanej wierzytelności.

Zatem, w przedmiotowej sprawie art. 17k ustawy CIT nie znajdzie zastosowanie do umowy w zakresie subpartycypacji umów o produkty finansowe (leasing/najem), a więc w sytuacji przekazania podmiotowi B przez spółkę jedynie prawa do strumieni pieniężnych z wierzytelności. Skutek podatkowy wynikający z zaistnienia opisanego zdarzenia (subpartycypacji) powinien być określony na zasadach ogólnych wynikających z ustawy.

Brak możliwości rozliczenia przez spółkę straty powstałej w wyniku przymusowego umorzenia obligacji banku przez BFG, wyrok WSA w Gliwicach z 16 lipca 2021 r., sygn. I SA/GL 978/21

Strata podatkowa na sprzedaży papierów wartościowych może wystąpić wyłącznie w sytuacji, gdy przychody ze sprzedaży papierów wartościowych rodziły obowiązek podatkowy. Natomiast, strata w znaczeniu ekonomicznym nie oznacza, że spółka poniosła stratę w znaczeniu podatkowym. Stąd też odnośnie do wydatków, które spółka poniosła na nabycie papierów wartościowych (obligacji) nieodpłatnie umorzonych przez BFG, w związku z tym, że nie zaistniał moment odpłatnego zbycia obligacji - nie ma podstaw do rozliczenia tych wydatków na objęcie obligacji jako kosztów uzyskania przychodu na podstawie art 16 ust. 1 pkt 8 ustawy CIT, a co za tym idzie rozliczenia straty podatkowej z tego tytułu.

Zasady opodatkowania VAT usług najmu nieruchomości mieszkalnych świadczonych przez spółkę komunalną na rzecz gminy lub bezpośrednio na rzecz mieszkańców w zakresie zaspokajania potrzeb mieszkaniowych mieszkańców, wyrok WSA w Gdańsku z 16 listopada 2021 r., sygn. I SA/GD 909/21

1) Spółka komunalna świadcząca usługi najmu lokali mieszkalnych w celu zaspokojenia zadań własnych gminy w zakresie zapewnienia lokali mieszkalnych mieszkańcom jest podatnikiem VAT w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy VAT i prowadzi działalność opodatkowaną tym podatkiem, o której mowa w art. 15 ust. 2 ustawy VAT. W tym przypadku do spółki jako odrębnego podmiotu od gminy nie ma zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 15 ust. 6 ustawy VAT.

2) Odnosząc się do zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 36 ustawy VAT, to w przypadku gdy spółka wynajmuje nieruchomości bezpośrednio mieszkańcom na cele mieszkaniowe, to ta czynność będzie zwolniona z podatku VAT. Natomiast w przypadku gdy spółka oddaje w najem nieruchomość gminie, a ta dopiero później podnajmuje ją mieszkańcom, nie będzie mieć zastosowania zwolnienie z VAT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Rozpoznanie WDT w przypadku ubytku towarów przemieszczanych w procedurze magazynu call-off stock, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-34012.451.2021.1.PK 10

Brak możliwości uznania sprzedaży woreczków firmie francuskiej, dostarczanych do polskiej firmy, za WDT opodatkowaną 0% stawką VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.519.2021.1.MAZ 10

Kwestia dokumentowania WDT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.501.2021.1.MAZ 11

Kwestia uznania działalności za działalność badawczo-rozwojową. Kwalifikacja wydatków związanych z prototypem do kosztów kwalifikowanych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.368.2021.2.JKT 11

Rozpoznanie WDT w przypadku ubytku towarów przemieszczanych w procedurze magazynu call-off stock, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-34012.451.2021.1.PK

W przypadku zniszczenia, utraty lub kradzieży towarów przemieszczonych do magazynu w procedurze magazynu typu call-off stock uznaje się, że warunki określone w art. 13h ust. 2 lub art. 13j ustawy VAT przestają być spełnione w dniu, w którym towary zostały utracone, skradzione lub zniszczone, a jeżeli określenie takiego dnia nie jest możliwe - w dniu, w którym stwierdzono ich zniszczenie lub brak. Bez znaczenia dla sprawy jest czy zniszczenie, utrata lub kradzież towarów następuje z winy czy też bez winy dostawcy towarów. Nie ma również znaczenia wielkość, ilość, liczba, czy też wartość utraconych towarów znajdujących się w magazynie. Zatem każda utrata, kradzież lub zniszczenie towarów skutkuje zakończeniem procedury magazynu typu call-off stock, a u dostawcy towarów rodzi obowiązek rozpoznania WDT i rozliczenia podatku z tego tytułu.

Brak możliwości uznania sprzedaży woreczków firmie francuskiej, dostarczanych do polskiej firmy, za WDT opodatkowaną 0% stawką VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.519.2021.1.MAZ

Z opisu stanu faktycznego wynika, że spółka jest czynnym podatnikiem VAT, zidentyfikowanym dla celów transakcji wewnątrzwspólnotowych. Dla firmy francuskiej spółka produkuje woreczki do pakowania świeżych elementów z kurcząt. Woreczki, zgodnie z zamówieniem firmy francuskiej, dostarczane są do polskiej firmy w AX, która do tych woreczków pakuje swoje wyroby. Następnie zapakowane wyroby zostają przewiezione do firmy we Francji. Potwierdzeniem dostarczenia wyrobów do firmy we Francji jest list przewozowy CMR. Na podstawie oświadczenia firmy z AX o tym, że w woreczki spółki zostało zapakowane mięso z kurcząt i wywiezione do firmy we Francji oraz listu przewozowego CMR, dokumentującego przewóz i dostarczenie zapakowanego mięsa z kurcząt do firmy we Francji przez firmę z AX, wystawia fakturę sprzedaży woreczków firmie francuskiej ze stawką 0% VAT, traktując ich sprzedaż jako WDT. W tej sytuacji nie można uznać, że w niniejszej sprawie dojdzie do WDT.

Opisana transakcja sprzedaży firmie francuskiej woreczków do pakowania nie spełnia – zawartej w art. 13 ust. 1 ustawy VAT – definicji WDT, bowiem nie następuje wywóz towarów z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju. Woreczki do pakowania są dostarczane do firmy w AX, gdzie zostaną wykorzystane, a nie na terytorium Francji do firmy, która woreczki zamówiła. To na zamówienie firmy francuskiej te woreczki są dostarczane do firmy w AX. Zauważyć należy, że woreczki jako takie (w postaci w jakiej opuszczają zakład spółki) nie są wywożone z kraju. Są przewożone do firmy we Francji dopiero po zapakowaniu do nich wyrobów firmy z AX. Czyli wyjeżdżają z kraju jako opakowanie mięsa z kurcząt (jako towar wykorzystany), a nie jako woreczki do pakowania, czyli jako samodzielny towar, który został sprzedany firmie francuskiej. Ten fakt jest potwierdzony oświadczeniem firmy z AX o wywiezieniu do firmy we Francji zapakowanego do woreczków mięsa z kurcząt, a także listem przewozowym CMR, dokumentującym przewóz i dostarczenie zapakowanego mięsa. Oznacza to, że spółka nie jest w posiadaniu dokumentów, które dotyczą bezpośrednio samych woreczków do pakowania, sprzedanych firmie francuskiej. Oświadczenie firmy z AX oraz list przewozowy CMR dotyczą wywozu zapakowanego mięsa z kurcząt i odnoszą się do dostawy firmy z AX, a nie dostawy realizowanej przez spółkę.

W konsekwencji, sprzedaż firmie francuskiej woreczków do pakowania, które zostały przetransportowane do firmy w AX i tam wykorzystane, jest dostawą krajową towarów, opodatkowaną stawką podatku właściwą dla dostawy krajowej, a nie stawką w wysokości 0%, właściwą dla prawidłowo udokumentowanej WDT.

Kwestia dokumentowania WDT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.501.2021.1.MAZ

Spółka, gromadząc fakturę od przewoźnika towarów oraz bankowe potwierdzenie dokonania przelewu z tytułu zapłaty za wysyłkę lub transport towarów, potwierdza dokonanie WDT pojedynczymi dokumentami wymienionymi – odpowiednio – w art. 45a ust. 3 lit. a oraz lit. b rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/1912 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do niektórych zwolnień związanych z transakcjami wewnątrzwspólnotowymi.

Wskazane dokumenty nie będą pozostawały ze sobą w sprzeczności, będą potwierdzały wysyłkę lub transport towarów, a ponadto będą wydane przez dwie różne strony, niezależne od siebie nawzajem. Jak bowiem wskazano w opisie zdarzenia przyszłego, spółka oraz przewoźnicy odpowiedzialni za przewóz towarów, a także bank, za pośrednictwem którego spółka dokonuje przelewów, są niezależnymi od siebie, odrębnymi podmiotami, których nie łączą żadne powiązania. W konsekwencji spółka wskazując, że towary zostały wysłane lub przetransportowane przez przewoźnika i posiadając wskazane dokumenty (fakturę od przewoźnika towarów oraz bankowe potwierdzenie dokonania przelewu, potwierdzające zapłatę za wysyłkę lub transport towarów), będzie mogła skorzystać z domniemania wymienionego w art. 45a ust. 1 lit. a ww. rozporządzenia zastosować dla WDT stawkę VAT 0%.

Kwestia uznania działalności za działalność badawczo-rozwojową. Kwalifikacja wydatków związanych z prototypem do kosztów kwalifikowanych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 listopada 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.368.2021.2.JKT

1) Prowadzona przez spółkę działalność w zakresie opracowywania nowych wyrobów stanowi działalność badawczo-rozwojową w postaci prac rozwojowych w myśl art. 4a pkt 26 w zw. z pkt 28 ustawy CIT.

2) Fakt uwzględnienia kosztów działalności B+R w kalkulacji wynagrodzenia za wykonane usługi/towary dostarczone na rzecz klientów spółki nie wpływa na możliwość zaliczenia tych do wydatków kwalifikowanych w rozumieniu art. 18d ust. 1 ustawy CIT.

3) Koszty materiałów produkcyjnych i energii na wytworzenie prototypowej wersji nowego wyrobu stanowią dla spółki koszty kwalifikowane w myśl art. 18d ust. 2 pkt 2 ustawy CIT.

4) Koszty badania prototypu nowego wyrobu, w postaci wynagrodzenia pracowników za czas prowadzenia badania, stanowią dla spółki koszty kwalifikowane w myśl art. 18d ust. 2 pkt 1 ustawy CIT.

5) Koszty badania prototypu nowego wyrobu, w postaci zakupu usługi badania w akredytowanym laboratorium, stanowią dla spółki koszty kwalifikowane w myśl art. 18d ust. 2 pkt 4a ustawy CIT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA
ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE
Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl